

LANETLEME HAKKINDA EFENDİMİZ (S.A.V.) BUYURUYORKİ

Bu lânet -ister hayvana, ister nebata, ister insana olsun- kötüdür.
Nitekim Hz. Peygamber (s.a) şöyle buyurmuştur:

Ne Allah'ın lânetiyle, ne gazapla ve ne de cehennemle birbirinize lânet okumayınız. 87
Huzeyfe b. Yeman şöyle demiştir: 'Birbirlerine lânet okuyan bir kavim, Allah'ın azabına müstehak olur!'

İmrân b. Husayn şöyle anlatıyor: 'Hz. Peygamber, bir seferde bulunuyordu. Devesinden âciz kalan Ensar'dan bir kadın, deveye lânet okudu.

Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle dedi:

Devenin sırtında bulunan şeyleri alınız. Zira deve mel'undur. 88

Râvî der ki: 'Sanki ben şimdi deveyi görüyor gibiyim. Deve halkın arasında yürüyor} hiç kimse ona dokunup yaklaşmıyordu'.

Ebû Derdâ der ki: "Herhangi bir kimse, yere lânet okursa, yer ona: 'İkimizden hangisi Allah'a daha âsi ise, Allah ona lânet etsin!' der".

Hz. Âişe şöyle anlatır: "Hz. Peygamber, Ebubekir Sıddîk'ın bir kölesine lânet okuduğunu duyunca dönüp Ebubekir'e baktı ve şöyle dedi:

Ey Ebubekir! Hem sıdk, hem lânet edicilik bir arada olur mu? Hayır! Kabe'nin rabbine yemin ederim ki olmaz! 89

Hz. Peygamber bu sözünü iki veya üç defa tekrar etti. Bunun üzerine Hz. Ebubekir o gün kölesini âzâd ederek Hz. Peygambere gelip 'Bir daha böyle yapmayacağım' dedi".

Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur:

Lânet edenler, kıyamet gününde ne bir kimseye şefaât edebilirler ve ne de şahid olurlar. 90

Enes şöyle anlatıyor: 'Adamın biri Hz. Peygamber ile beraber yürürken devesine lânet okudu. Bunun üzerine Hz. Peygamber kendisine şöyle dedi:

Ey Allah'ın kulu! Lânete uğramış bir devenin sırtında olduğun halde bizimle beraber yürüme! 91

Hz. Peygamber, bu sözünü adamın yaptığıının hoşuna gitmediğini belirtmek için söyledi. Lânet, kovmak ve Allah'tan uzaklaştırmaktan ibarettir. Bu ise, ancak Allah'tan uzaklaştırılmayı hak eden bir kimse hakkında caizdir. Allah'tan uzaklaştırılmayı gerektiren sıfatlar da küfür ve zulümdür. Mesela şöyle demelidir: 'Allah'ın laneti zâlim ve kâfirlerin üzerine olsun!' Böyle dediği zaman da Kur'ân ve hadîste vârid olan lâfızları kullanmak uygundur. Çünkü lânet okumakta tehlike vardır; zira lânet 'Allah mel'unu uzaklaştırmıştır' şeklinde Allah adına hükmetmek demektir. Bu ise gaybdır. Allah'tan başka gaybı bilen yoktur.

Nitekim müslüman bir kimse hâl-i hazırda, müslüman olduğundan dolayı 'Allah ona rahmet etsin' denildiği gibi...' dersin, -her ne kadar bu müslümanın maazallah sonunda dininden dönmesi tasavvur edilebilirse de- bil ki bizim 'Allah ona rahmet etsin!' sözümüzün mânâsı: 'Rahmetin sebebi olan İslâm dini üzere Allah onu sabit kılsın, Allah onu ibadet üzerine daim eylesin' demektir. Fakat 'Allah kâfiri, lanetin sebebi olan küfür üzerinde sabit kılsın' demek mümkün değildir. Çünkü böyle demek -Allah korusun- küfrü istemektir. Küfrü istemek de haddi

zatında küfürdür. Caiz olanı şöyle demektir: 'Eğer o küfür üzerine ölmüşse, Allah ona lânet etsin, Eğer İslâm üzere ölmüşse lânet etmesin'. Bu ise gaybdır ve bilinmemektedir. Kayıtsız şartsız lânet okuyan bir kimse ise, küfür veya İslâm arasında bulunuyordur. Bu bakımdan mutlak lânet okumakta tehlike vardır. Fakat kâfir için olsa bile laneti terketmekte hiçbir tehlike yoktur.

Hız. Peygamber, bir cemaatin ismini zikretti ki onların tamamı Bedir savaşında küfür üzere öldürüldüler. Hatta Hız. Peygamber âkibeti bilinmeyen bir kimseye de lânet ediyordu. Sonra bu tür lânet etmek Allah tarafından men edildi; zira rivayet ediliyor ki Hız. Peygamber Maune kuyusunda öğretmen olarak gönderilen ashâb-ı kiramı öldüren kimselere bir ay boyunca (sabah namazının ikinci rek'atının rûkûundan sonra okuduğu) kunut duasında lânet okurdu.⁹³ Bunun üzerine Allah Teâlâ'nın şu ayeti nâzil oldu:

Senin elinde birşey yoktur. Allah ya onların tevbesini kabul edip onları affeder veya zâlim oldukları için onlara azabeder.

Yani 'Onlar belki müslüman olurlar. Onların melun olduklarını nereden biliyorsun?' Küfür üzerinde öldüğü bizce bilinen bir kimseye de lânet okumak caizdir. Fakat müslüman bir yakınına eziyet vermemek şartıyla. Eğer bir müslüman akrabası rahatsız oluyorsa caiz olmaz. Nitekim rivayet ediliyor ki; Hız. Peygamber (s.a) Tâife giderken bir kabrin yanından geçti ve kime ait olduğunu Ebubekir Sıddîk'tan sordu. Ebubekir 'Bu kabir, Allah'a ve Hız. Peygambere âsi olan Said b. Âs'ın kabridir' dedi. Bu söz üzerine Amr b. Said öfkeleni ve şöyle dedi: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Bu, öyle bir kişinin kabridir ki Ebû Kuhâfe'den (Ebubekir'in pederi) daha fazla düşman kellesi vurdu ve misafirlere daha fazla yemek yedirdi'. Bunun üzerine Ebubekir 'Ey Allah'ın Rasûlü! Bu adam bana karşı bunu nasıl söyler?' dedi. Hız. Peygamber (s.a), Amr'a hitaben şöyle dedi: 'Ebubekir'e karşı dilini tut!' Amr uzaklaştıktan sonra Hız. Peygamber, Ebubekir'e yönelerek şöyle dedi:

Ey Ebubekir! Kâfirlerden bahsettiğiniz zaman umumî bir şekilde bahsediniz. Çünkü isim zikrettiğiniz zaman evlâtlar babaları için kızarlar.

Bunun üzerine halk, artık hususî bir şekilde kâfirleri zikretmekten menolundu.

Nuayman şarap içti ve birkaç defa Hız. Peygamber'in huzurunda cezalandırıldı. Bunun üzerine ashabdan biri 'Allah ona lânet etsin! Ne çok içiyor' dedi. Bu sözü işiten Hız. Peygamber şöyle buyurdu:

Ey kişi! Kardeşinin aleyhinde şeytana yardımcı olma! Başka bir rivayet şöyledir:

Böyle söyleme! Çünkü Nuayman, Allah'ı ve Peygamber'i sever.

İşte görüldüğü gibi, Hız. Peygamber lânet okuyanı, lanetten menetmiştir. Hız. Peygamberin bu yasağı belli bir fâsığa dahi lânet okumanın caiz olmadığına delâlet eder. Kısacası belli şahıslara lânet okumakta tehlike vardır. Bundan her mü'min sakınmalıdır. İblis'e dahi lânet okumasa, okumayan için hiçbir tehlike yoktur. Artık İblis'ten başkasına lânet okumanın keyfiyeti düşünölsün!...

Ebû Katâde'den şöyle söylediğı rivayet ediliyor: Geçmiş zamanda şöyle deniliyordu: 'Bir mü'mine lânet okuyan onu öldürmüş gibidir'. Bu söz aynı zamanda Hız. Peygambere isnâd edilen merfû bir hadîs olarak da nakledilmiştir. ¹⁰⁷

Bir insanın aleyhinde beddua etmek de mesuliyet bakımından lânete yakındır. Hatta zâlimin aleyhinde beddua etmek bile böyledir. İnsanın meselâ 'Allah ona sıhhat vermesin, 'Allah ona selâmet vermesin' demesi ve benzeri sözler gibi... Çünkü böyle söylemek kötüdür. Nitekim haberde şöyle vârid olmuştur:

Mazlum bir kimse muhakkak zâlimin zulmüne karşılık verecek kadar beddua eder. Sonra kıyamet gününde zâlimin hakkı onun yanında fazla bile kalır! ¹⁰⁸

LANETLEME HAKKINDA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 17:54 -

87)Tirmizî, Ebû Dâvûd

88)Müslim

89)İbn Ebî Dünya

90)Müslim

91)İbn Ebî Dünya

92)Müslim

93)Buhârî ve Müslim

94)Hz. Peygamber Br-i Matine de otuz kadar sahâbîyi öldürenlere, sabahları beddua da bulunuyordu. Buhârî ve Müslim'in diğ er bir rivayetinde bir ay devamlı Ra'l ve Zekvan kabilelerine beddua ettiğ i kayıtlıdır. Buhârî ve Müslim, Ebû Hüreyre'den Şöyle rivayet etmişlerdir: Sabah namazında okuduktan sonra tekbir getirir, başım kaldırır ve Şöyle derdi: 'Ey Allahım Lâhyan ve RaTa lanet et'. Sonra Alu İmrân sresinin 128. ayeti nazil olunca, Hz. Peygamber lânet etmeyi terketmiştir.

107)Müslim, Buhârî

İhya çnc Cilt - Mhlakat » Afatil İsan